

[Statsministeren]

Valget blev udskrevet på spørgsmålet om reglerne for fremmede orlogsfartøyers anløb af danske havne. Dette spørgsmål er løst på den måde, at Udenrigsministeriet i dag i en cirkularnote til samtlige diplomatiske repræsentationschefer akkrediteret i København har meddelt følgende:

»På baggrund af debatten vedrørende fremmede orlogsfartøyers anløb af danske havne har Udenrigsministeriet den ære at henlede opmærksomheden på, at det som bekendt er dansk politik ikke under de nuværende omstændigheder, dvs. i fredstid, at acceptere atomvåben på dansk territorium, herunder i danske havne.

Gennemsejling af indre dansk territorialfarvand og anløb af danske havne kræver fortsat i henhold til kgl. anordning nr. 73 af 27. februar 1976 i hvert enkelt tilfælde, at tilladelse hertil forinden er indhentet ad diplomatisk vej, jf. herved Udenrigsministeriets verbalnote af 4. marts 1976.

Udenrigsministeriet anmoder om, at indholdet af nærværende cirkularnote bliver videregivet til vedkommende nationale myndigheder.«

Det er hensigten i de enkelte anløbstilladelser, der som hidtil vil blive fremsendt af danske myndigheder til vedkommende lands diplomatiske repræsentation, at indsætte følgende:

»Det forudsættes, at besøget af fartøjer sker i overensstemmelse med de af den danske regering fastsatte regler.«

Efter regeringens opfattelse respekterer denne fremgangsmåde såvel den danske politik om atomvåbenfrihed som vore allieredes synspunkter.

Spørgsmålet om en atomvåbenfri zone i Norden behandles i den nordiske embedsmandsgruppe. Resultaterne af dette arbejde vil være grundlaget for en stillingtagen til, om Danmark kan forblive atomvåbenfrit ikke alene i fredstid, men også i krise- og krigstid, ved at fremme planerne om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone i en større europæisk sammenhæng. Atomvåbenfri zoner må garanteres af både USA og Sovjetunionen.

Ulandsbistanden vil stige i overensstemmelse med de tidligere trufne beslutninger.

Regeringen agter at nedsætte en forsvarskommission. Den skal fremlægge forslag til for-

svarets indretning, så det kan danne grundlag for beslutninger, der får virkning fra finansåret 1990. Indtil da holdes forsvarsudgifterne på det nu kendte niveau, reguleret i henhold til pris- og lønudviklingen m.v.

Det er nødvendigt at fastholde en stram økonomisk politik. Men en god økonomi er ikke nok. Vi skal også arbejde med de sammenhænge, der er bestemmende for, hvorledes det enkelte menneske oplever sin hverdag. Det er det enkelte menneske, der er afgørende.

For at skabe rammerne herfor vil regeringen føre en økonomisk politik, hvis formål er at fjerne underskuddet på betalingsbalancen, så vi kan komme i gang med at afvikle den udenlandske gæld,

at skabe grundlaget for en væsentlig stigning i antallet af arbejdspladser i den private sektor i de kommende år. Det er en af forudsætningerne for, at vi kan få forbedret betalingsbalancen, og for, at vi kan få gjort et kraftigt indhug i arbejdsløsheden. Det skal opnås gennem en aktiv og fremadrettet erhvervs politik, som forbereder os til at drage fuld nytte af de muligheder, åbningen af EF's indre marked vil give os, at fastholde balancen i statens finanser, og endelig

at skabe forudsætningerne for en sænkning af skattetrykket. Vi kan ikke love øjeblikkelige skattelettelser. Det ville være uansvarligt, så længe vi har underskud på betalingsbalancen. Men efterhånden som det nedbringes, og efterhånden som det offentlige udgiftstryk falder, kan der skabes reelle muligheder for at sænke skattetrykket.

Disse mål kan kun realiseres, hvis vi

- fastholder den faste kronekurspolitik. Kun derved kan vi skabe tillid til dansk økonomi hjemme og ude,
- fastholder en lavinflationspolitik, som kan sikre en gradvis forbedring af danske arbejdspladsernes konkurrenceevne,
- forøger den private opsparing, så der bliver plads til at investere i arbejdspladser,
- fastholder en stram offentlig udgiftspolitik.

Regeringen ønsker at videreføre trepartsforhandlingerne med arbejdsmarkedets parter. Det skulle gerne bane vejen for en omkostningsudvikling, der er så moderat, at danske arbejdspladsernes konkurrenceevne kan styrkes til gavn for beskæftigelsen og betalingsbalancen.